

تأثیر پرتو دهی با اشعه گاما و نگهداری در انجماد بر روی خواص حسی، شیمیایی و باکتریایی گوشت ماهی

علیرضا صفاریان^{۱*}، نوردهر رکنی^۱، افشین آخوندزاده بستی^۱، علیرضا باهنر^۱، حسینعلی ابراهیم زاده موسوی^۲، نگین نوری^۱

۱) گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران-ایران.

۲) گروه بهداشت و بیماری های آبزیان دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران-ایران.

(دریافت مقاله: ۱ آذر ماه ۱۳۸۴، پذیرش نهایی: ۱۰ آبان ماه ۱۳۸۵)

چکیده

در این مطالعه اثر تابش اشعه گاما و نگهداری به صورت منجمد بر کیفیت حسی، شیمیایی و باکتریایی گوشت ماهی مورد بررسی قرار گرفت. تعداد ۳۰ عدد ماهی آزاد پرورشی (فیتوفاگ)، هر کدام به ۱۲ قسمت مساوی تقسیم و این ۱۲ قسمت در ۴ گروه قرار گرفتند یک گروه بدون قرار گرفتن در معرض اشعه به عنوان گروه کنترل و ۳ گروه دیگر در معرض ۰/۷۵، ۳ و ۵ کیلوگری اشعه قرار گرفتند. نمونه ها در برودت ۱۸- درجه سانتیگراد نگهداری شدند و در زمان های نگهداری (روز صفر و ماه سوم) مورد آزمایش های باکتریایی، شیمیایی و حسی قرار گرفتند. پس از انجام آزمایش، داده ها با استفاده از روش آنالیز ANOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاکی از آن بود که پرتو دهی در دوز ۰/۷۵ کیلوگری به همراه نگهداری در انجماد به طور معنی داری از نگهداری در انجماد (به تنهایی) در افزایش مدت زمان نگهداری ماهی (بدون هیچ گونه اثر غیر قابل قبول بر روی کیفیت شیمیایی و حسی محصول) موثر می باشد.

واژه های کلیدی: پرتو دهی، اشعه گاما، انجماد گوشت ماهی، مدت زمان نگهداری.

دوز استاندارد پرتو دهی تجاری بر روی ماهی در ایران بود. بنابراین، تحقیق حاضر خصوصیات باکتریایی، شیمیایی و حسی ماهی و احتمال استفاده از پرتو دهی را به منظور کنترل باکتری های پاتوژن موجود در غذا و طولانی کردن مدت زمان ماندگاری گوشت ماهی در دمای انجماد ارزیابی می کند.

مواد و روش کار

در این مطالعه به منظور بررسی تأثیر پرتو دهی توسط اشعه گاما و نگهداری در انجماد بر روی خواص حسی، شیمیایی و باکتریایی گوشت ماهی، ۳۰ عدد ماهی فیتوفاگ (*Hypophthalmichthys molitrix*) تازه صید شده از یک استخر پرورش ماهی تهیه شد. پس از دریافت ماهی ها، هر کدام به ۱۲ قسمت مساوی تقسیم شدند و سپس در مجاورت یخ داخل کیسه های مخصوص بسته بندی شدند. این ۱۲ قسمت به ۴ گروه تقسیم شده، یک گروه در معرض اشعه قرار نگرفتند (کنترل) و ۳ گروه دیگر در معرض ۰/۷۵ و ۳ کیلوگری اشعه گاما قرار گرفتند. نمونه های ماهی در برودت ۱۸- درجه سانتیگراد نگهداری شدند. پرتو دهی با استفاده از یک پرتو دهنده (کبات ۶۰) در سازمان انرژی هسته ای ایران (مرکز تحقیقات هسته ای کشاورزی و پزشکی کرج، کرج-ایران) انجام شد.

آزمایش های باکتریایی: آنالیز باکتریایی شامل شمارش کلی باکتری های هوازی و شمارش کلی فرم ها، در روز دریافت نمونه (بلافاصله بعد از انجماد) و ارائه شده توسط انجمن بهداشت عمومی آمریکا (Association, APHA American Public Health) بود. برای شمارش کلی باکتری های هوازی ۲۵ گرم از ماهی به طور سترن توسط یک چاقوی استریل بریده و جدا شد. سپس

مقدمه

پرتو دهی مواد غذایی تا حدود ۱۰ کیلوگری (K Gy) در بسیاری از کشورها برای فرآوری غذاهای تجاری پذیرفته شده است (۵). پرتو دهی با اشعه گاما به منظور جلوگیری از فساد و یا استریلیزاسیون سبزی های خشک، میوه ها، چاشنی ها، غذای حیوانات و نهایتاً برای افزایش مدت زمان نگهداری غذا به کار رفته است (۱۲). مدارک منتشر شده زیادی وجود دارد که نشان دهنده توانایی فوق العاده این روش در افزایش مدت زمان ماندگاری گوشت ماهی و طیور از طریق کاهش ارگانیسیم های بیماری زا و عوامل فساد است (۴، ۸).

بسیاری از محققین گزارش نموده اند که پرتو دهی با اشعه گاما در دوزهای پایین و زیر ۱۰ کیلوگری، اثر میکروارگانیسیم ها را بدون اثر نامطلوب روی کیفیت غذا از بین می برد. عوامل چندی می توانند پایداری، سلامت باکتریایی و کیفیت حسی ماده غذایی را تعیین کنند. مهمترین فاکتورهایی که در نگهداری مواد غذایی موثر هستند عبارتند از: دما (بالا یا پایین)، آب فعال، اسیدیته، پتانسیل اکسیداسیون و احیاء، نگهدارنده ها و پرتو دهی (۱۰). انجماد موجب کاهش تعداد سلول های زنده تا به میزان یک تا دو لوگ می شود و با طولانی کردن مدت زمان ماندگاری این اثر افزایش می یابد. احتمال ترکیب اثرات ضد باکتریایی پرتو دهی و نگهداری در انجماد بر روی پاتوژن ها در لاشه طیور گوشتی و ماهی نشان داده شده است (۷).

در این مطالعه اثرات پرتو دهی با اشعه گاما در ماهی و اثرات آن در افزایش مدت زمان نگهداری در انجماد (۱۸- درجه سانتیگراد) به عنوان ترکیبی از این ۲ روش نگهداری آزمایش شد. هدف دیگر این مطالعه تعیین میزان دوز کمتر پرتو دهی بدون ایجاد بوی اشعه در ماهی و دستیابی به یک

جدول ۱- میانگین شمارش باکتریایی و شیمیایی در گروه کنترل (بدون اشعه) و گروه پرتو دیده (۳، ۰/۷۵ و ۵ کیلوگری) در گوشت ماهی در طول نگهداری در انجماد در دمای ۱۸- درجه سانتیگراد. **Peroxide Value (meq.1000)** -**۵.Total volatile nitrogen (mg/100)** -**۴. Coliform count (cfu/g)** -**۳. Total aerobic plate count (cfu/g)** -**۲. KG Y** -**۱. b: significant . a: aonsignificant . NS: Nonsignificant (p>۰/۰۵) . S01: Sigioficant (p<۰/۰۵)**

به نسبت ۱ به ۱۰ با استفاده از مخلوط کن استریل به مدت ۲ دقیقه با ۲۲۵ ml آب ارزیابی حسی با استفاده از حداقل یک هیأت ۵ نفره شامل دانشجویان و

PV ⁵ (Mean±SD)				TVN ⁴ (Mean±SD)				C.C ³ (Mean±SD)				TC ² (Mean±SD)				دوره پرتو دهی
۵/۰	۳/۰	۰/۷۵	۰	۵/۰	۳/۰	۰/۷۵	۰	۵/۰	۳/۰	۰/۷۵	۰	۵/۰	۳/۰	۰/۷۵	۰	(KG Y)
۰/۷۶±	۰/۷۱±	۰/۶۸±	۰/۵۷±	۲۷/۳±	۲۲/۶±	۱۹/۹±	۱۹/۵±	۳×۱۰±	۱×۱۰±	۱/۷×۱۰±	۶/۴×۱۰±	۹×۱۰±	۱/۲×۱۰±	۶/۰۵×۱۰±	۲/۹×۱۰±	۰
-۰/۱۷	-۰/۱۷	-۰/۱۵	-۰/۱۸	۳/۰۱	۱/۸	۱/۹	۱/۷	۱/۸×۱۰	۳×۱۰	۱/۲×۱۰	۱/۲×۱۰	۱/۱۴×۱۰	۱/۸×۱۰	۱/۷×۱۰	۱/۰۸×۱۰	
S				S				S				NS				
۰/۷۷±	۰/۷۵±	۰/۷۳±	۰/۶۶±	۳۱/۳±	۲۶/۷±	۲۱/۰۷±	۲۰/۷±	۰/۰	۰/۰	۴/۳×۱۰±	۱/۷×۱۰±	۱/۶×۱۰±	۱/۲×۱۰±	۱/۳×۱۰±	۹/۹×۱۰±	۳
-۰/۱۷	-۰/۲۴	-۰/۱۸	-۰/۱۷	۳/۸	۱/۸	۱/۰۷	۱/۴۵			۵/۶×۱۰	۵/۷×۱۰	۳/۷×۱۰	۵/۶×۱۰	۲/۰۴×۱۰	۲/۵×۱۰	
NS				S				NS				S				

کارکنان بخش بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران انجام شد. جهت گیری جلسه براساس نظر اعضاء جلسه صورت گرفت. اعضاء تعیین کننده و ارزیاب حسی، نظرات خودشان را با ثبت و درجه بندی پارامترها از ۱ تا ۴ با در نظر گرفتن فاکتور رنگ، بو ظاهر محصول ارائه نمودند. نمره ۴ بیانگر کیفیت خیلی خوب، نمره ۳ خوب، نمره ۲ معمولی و نمره ۱ بیانگر بد بود.

آنالیز آماری: با استفاده از نرم افزار SPSS 10 و انجام آنالیز ANOVA داده های بدست آمده از آزمون های باکتریایی و شیمیایی مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج

در جدول ۱ نتایج مربوط به شمارش کلی باکتری ها، شمارش کلی فرم ها، عدد پراکسید و میزان ازت فرار نام نشان داده شده است. همان طور که در این جدول مشاهده می شود اختلاف معنی داری بین میانگین (±SD) شمارش کلی باکتری ها در روز صفر در بین ۴ گروه مطالعاتی وجود نداشته است (p>۰/۰۵). اما در مورد تعداد کلی فرم ها، عدد پراکسید و TVN، اختلاف مشاهده شده معنی دار می باشد (p<۰/۰۵).

آنالیزی نتایج بدست آمده از شمارش کلی فرم ها، نشان می دهد که به طور معنی داری شمارش کلی فرم ها کاهش داشته است (p<۰/۰۵)، از نثر عدد پراکسید و TVN اختلاف معنی دار، فقط بین گروه کنترل و تیمارهای متوسط (۳ کیلوگری) و بالا (۵ کیلوگری) مشاهده شده اما اختلاف بین گروه کنترل و دوز پایین (۰/۷۵ کیلوگری) معنی دار نبوده است.

در بررسی نتایج بدست آمده در ماه سوم، علاوه بر کاهش تعداد کلی باکتری ها بین گروه کنترل و تیمارهای مختلف، اختلاف مشاهده شده بین این گروه ها نیز معنی دار بوده است (p<۰/۰۵). و در خصوص بررسی های

پیتونه استریل یکنواخت شد. به منظور شمارش باکتری ها ۱ ml از رقت مورد نظر در ۲ پلیت محتوی محیط Nutrient agar جامد (متعلق به شرکت Merck) کشت سطحی داده شد و در ۲۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴-۴۸ ساعت گرمخانه گذاری شد. شمارش باکتری ها براساس تعداد کلنی باکتری زنده در هر گرم (cfu/g) گزارش شد. برای شمارش کلی فرم ها، ۱ ml از رقت مورد نظر به صورت سطحی در دو پلیت حاوی تقریباً ۱۲ ml (Bile Agar, VRBA Violet Red) کشت داده شده و در ۳۷ درجه سانتیگراد به مدت ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری شد (۱).

آزمایش های شیمیایی: اندازه گیری ازت فرار تام (Nitrogen, TVN) (Total Volatile Nitrogen): ازت فرار تام به روش Mwanysyemela (1973) اندازه گیری شد (۹).

اندازه گیری عدد پراکسید (Peroxide value): براساس روش Lee، در حدود یک گرم از گوشت را در یک لوله آزمایش خشک و تمیز دقیقاً توزین کرده و یک گرم یدور پتاسیم بشکل پودر به آن افزوده و ۲۰ سانتیمتر مکعب از محلول حلال (اسیداستیک و کلروفرم) به آن افزوده و لوله آزمایش را در یک بشر آب در حال جوش قرار داده و می گذاریم در حدود ۳۰ ثانیه بجوشد. سپس محتوی لوله آزمایش را سریعاً در یک ارلن مایر محتوی ۲۰ سانتیمتر مکعب یدور پتاسیم ۵ درصد ریخته و لوله آزمایش دو مرتبه و هر بار با ۲۵ سانتیمتر مکعب آب شسته و به ارلن مایر اضافه می شد و سپس آن را با محلول هیپوسولفیت سدیم یک پانصد نرمال تیترو نموده و از چسب نشاسته به عنوان معرف استفاده شد. در کنار آزمایش از نمونه شاهد نیز استفاده شد. عدد پراکسید عبارتست از مقدار مصرف هیپوسولفیت سدیم بر حسب سانتیمتر مکعب. عدد پراکسید بر حسب میلی اکی والان پراکسید برای هزار گرم ماده چرب عبارتست از عدد پراکسید ضربدر ۲ (۶).

ارزیابی حسی: در طی ۳ ماه بعد از پرتو دهی و نگهداری در شرایط انجماد

References

1. APHA (1992) Compendium of methods for the microbiological examination. (3rd). USA, Washington: American Public Health. Association.
2. Badr, H.M. (2004) Use of irradiation to control food bome pathogens and extend the refrigerated market life of rebbit meat. *Meat Sci.* 67: 541-548.
3. Chwal, S.P., Kim, DH., Jo, C., Lee, J. W., Song, H. P. and Byun, M. W. (2003) Effect of gamma irradiation on the survival of pathogens in kwamegi, a tradititonal Korean semidried seafood. *Food Prot.* 66: 2093-2096.
4. Katta, S.R., Rao, D.R., Sunki, G.R., Chawan, C.B. (1991) Effect of gamma irradiation of whole chicken carcasses on bacterial loads and fatty acids. *Food Sci.* 56: 371-372.
5. Lacroix, M., Quattara, B.(2000) Combined industrial processes with irradiation to assure innocuity and preservation of food products, a review. *Food Res. Int.* 33: 719-724.
6. Lee, P.R. (1994) irradiation to prevent food bome illness. *JAMA.* 272: 261.
7. Leistner, L. (1999) Combined methods of food preservation. In R. Shafiur(Ed.), *Handbook of food preservation.* Mercel Dekker. New York. p. 475-485.
8. Mahrou, A., Caillet, S., Nketsa-Tabiri, J., Lacroix, M.(2003) Microbial and sensory quality of marinated and irradiated chicken. *J. Food Pro.* 66: 2156-2159.
9. Mwansemela, N. A. (1973) Report on studies of routine analysis for food chemistry at the institute for fish products at Ijmuiden, the Netherland. 2nd April to 15th September.
10. Olson, D. G. (1998) Irradiation of food. *Food Technol.* 52: 56-62.
11. Thayer, D.W., Lachica, R.V., Huhtanen, C. N., Wierbicki, E. (1986) Use of irradiation to ensure the microbiological safety of processed meats. *Food Tech.* 40: 159.
12. Zhou, Q.C., Jin, R. H., Wie, J. Y., Fu, J. K., Xiong, L. D. (1996) Irradiatin Preservation and its dose control for dehydrated vegetables. *Acta Agri. Zhej.* 8: 255-256.

شیمیایی (TVN)، اختلاف مشاهده شده بین گروه کنترل بادوزهای متوسط و بالا معنی دار بوده است.
ارزیابی حسی در مورد نمونه‌های کنترل و تیمار با دوز ۰/۷۵ کیلوگری درجه ۴ (خیلی خوب) و در مورد تیمار ۳ کیلوگری درجه ۲ (معمولی) و در مورد ۵ کیلوگری درجه ۱ (بد) بود.

بحث

همان طور که نتایج فوق نشان می دهد، نگهداری محصول در دوز اشعه پایین (۰/۷۵ کیلوگری) به همراه انجماد، نسبت به نگهداری محصول در شرایط انجماد به تنهایی (گروه کنترل)، بدون آن که اثر معنی دار در خواص شیمیایی محصول (TVN و عدد پراکسید) داشته باشد، موثرتر می باشد. اما دوزهای متوسط (۳ کیلوگری) و بالا (۵ کیلوگری) اگر چه اثر معنی داری ($p < 0.05$) بر میزان شمارش کلی باکتری ها و کلی فرم ها دارد، اما به دلیل اثر منفی بر TVN و عدد پراکسید، برای نگهداری محصول توصیه نمی شود. مطالعه ای توسط Kalta و همکاران در سال ۱۹۹۱ مشخص کرد که دوز پرتودهی ۲-۳ Gg باکتری های موجود در مرغ و ماهی را از بین برده است که با نتایج ما هم خوانی داشت (۴). در مطالعه دیگری توسط Badr و همکاران در سال ۲۰۰۴ استفاده از دوز ۳ KGy اشعه، شمارش استافیلوکوک طلائی، خرگوش بود (۲). از سوی دیگر پرتودهی در ۱/۵ و ۳ کیلوگری به طور معنی داری شمارش باکتری ها، کپک ها و مخمرها را کاهش داد و زمان ماندگاری نمونه ها را در نگهداری یخچالی به ترتیب به ۱۲ و ۲۱ روز افزایش داد که این در مقایسه با ۶ روز زمان ماندگاری نمونه های شاهد (بدون پرتودهی) بود (۲).

در مطالعه دیگری Thayer در سال ۱۹۸۶ بر روی گوشت چرخ شده گاوی، پرتودهی به طور معنی داری شمارش کلی باکتریایی ها را کاهش داد. دوزهای پرتودهی ۱، ۲ و ۳ کیلوگری کاهش خوبی در شمارش کلی باکتریایی ها در گوشت چرخ کرده گاوی و به ترتیب به میزان ۳، ۲ و ۴ لوگ ایجاد نمود (۱۱).

نتیجه گیری

بر طبق نتایج بدست آمده به طور کلی پرتودهی با دوز ۰/۷۵ کیلوگری در کاهش بار باکتریایی و افزایش مدت زمان نگهداری بدون هیچ گونه تغییر منفی در خصوصیات شیمیایی و ارگانولپتیکی محصول نسبت به روش انجماد تنها (گروه کنترل) موثرتر می باشد و تیمارهای بالاتر یعنی ۳ و ۵ کیلوگری به علت اثرات منفی بر روی خصوصیات شیمیایی و حسی، توصیه نمی گردد.

EFFECTS OF GAMMA IRRADIATION AND FROZEN STORAGE ON MICROBIAL, CHEMICAL AND SENSORY QUALITY OF FISH FILLET

Saffarian, A.^{1*}, Rokni, N.¹, Akhondzadeh Basti, A.¹, Bahonar, A. R.¹, Ebrahimzadeh Mosavi, H.², Nouri, N.¹

¹Department of Food Hygiene and Quality Control, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran- Iran.

²Department of Aquatic Animal Health, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran- Iran.

(Received 21 November 2005 , Accepted 22 October 2006)

Abstract:

In this study the effects of gamma irradiation and frozen storage on sensory, chemical and microbial quality of fish fillets was investigated. *Hypophthalmichthys molitrix* were equally divided to 12 fillets, then these 12 fillets were equally arranged in 4 groups (1-4). One group considered as control with no treatment and the other 3 groups was treated by 0.75, 3 and 5 KGy of gamma irradiation, respectively. All of the groups were kept in -18°C for 3 month. All of the samples were examined for microbial, chemical and sensory examinations at day zero and 3 months later. The data were analysed by ANOVA (Kruskal-Wallis) using SPSS 10. The results showed treatment with 0.75 KGy of gamma irradiation plus frozen storage in extension of shelflife of fish fillets without any unacceptable effects on sensory and chemical characteristics of them.

Key words: irradiation, gamma ray, freezing fish filets, shelflife.

*Corresponding author's email: Safarianali@vetmed.ut.ac.ir, Tel: 021-61117041, Fax: 021-66933222

